

EU SUNT, NU VĂ TEMEȚI! - 3

Haideți să rămânem un moment în picioare și să ne plecăm capetele și inimile înaintea lui Dumnezeu. În timp ce avem capetele și inimile plecate, aș vrea să știu dacă sunt cereri de care Dumnezeu să-Și amintească. Dacă sunt, ridicați mâna spre El așa, pentru că El înțelege. El știe chiar mai mult pentru că este infinit. Să nu uitați aceasta în timp ce ne rugăm.

Tată ceresc, socotim că unul din cele mai mari privilegii din viața noastră este să venim înaintea Sângelui Tău răscumpărător, cu Biserica născută din nou, din Duhul lui Dumnezeu. În seara aceasta, în timp ce suntem adunați împreună în Numele Domnului Isus... pentru că El ne-a spus că oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Lui, El va fi în mijlocul lor. Deci, așa trebuie să fie pentru că așa a făgăduit El.

Am fost învățați că în timp ce se apropie timpul sfârșitului, noi nu ar trebui să părăsim adunarea așa cum fac unii care nu au credință, ci să ne adunăm împreună. De asemenea, suntem învățați că noi stăm în locurile cerești cu El, în învierea și în prezența Sa, știind că El trăiește ca să facă mijlociri. Îți mulțumim pentru aceasta.

Doamne, în seara aceasta sunt mâini care s-au ridicat, iar Tu știi ce este după fiecare dintre ele, știi că poartă o cerere din inimă. Dumnezeule, ascultă-i și răspunde cererilor lor. Îți mulțumim pentru făgăduință. Doamne, salvează orice suflet pierdut, adu-i înapoi pe cei ce au căzut și vindecă-i pe cei bolnavi. Adună-Ți astfel slavă pentru Tine.

În fața noastră sunt batiste și bucăți de pânză, iar Biblia ne învață că ei au luat de pe trupul lui Pavel, batiste și sorțuri, le-au pus peste cei bolnavi, iar duhurile necurate au ieșit din ei și au fost

vindecați. Noi știm că nu suntem sfântul Pavel, dar Tu ești același Dumnezeu, același Isus.

Noi am fost învățați că atunci când Israel, marea biserică a lui Dumnezeu chemată afară din Egipt, era în călătorie spre țara făgăduită, Marea Roșie le-a tăiat calea și stătea în calea copiilor Săi ca să nu aibă parte de făgăduință, dar Dumnezeu S-a uitat jos cu ochi mânioși, prin Stâlpul de Foc, iar marea s-a speriat și și-a rostogolit apele înapoi, în valuri, iar Israel a putut trece pe pământ uscat.

Acum, Tu ești Același Dumnezeu care a fost cu Moise, același Stâlp de Foc, iar când Te uiți peste aceste lucruri care se vor pune peste bolnavi... Dumnezeule, uită-Te în jos, dar nu prin Stâlpul de Foc, ci prin Sângele lui Isus pentru că noi suntem vindecați prin rănilor Lui.

Tu ai spus în Cuvântul Tău: „*sănătatea ta să sporească*” (3Ioan 1.2), de aceea, fie ca puterea lui Satan care le-a tăiat calea spre sănătate și putere, să se teamă și să se dea la o parte, iar ei să treacă în Țara sănătății, unde să trăiască fericiți și să-L slujească pe Dumnezeu. Dă-le aceasta, Doamne. Vino în seara aceasta cu putere mare și treci pe la noi în timp ce avem inimile plecate înaintea Ta, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Puteți să vă așezați.

Domnul să vă
binecuvânteze.

În după-amiaza aceasta
am aflat de micul dejun cu predicatorii de mâine dimineață și mă bucur de oportunitatea pe care o am de a mă întâlni cu frații, ca să am părtășie cu ei.

Nu știu de ce, dar dejunul împreună aduce părtășie.

Biblia ne spune că atunci când se apropia timpul să plece din viața aceasta și să intre pe tărâmurile veșnice ale binecuvântării, Isus a dorit să mănânce cu ucenicii Săi și a ales o odaie după prorocia Sa.

El a spus: „*Duceți-vă în cetate. Acolo veți întâlni un om ducând un ulcior cu apă. Mergeți după el.*

Unde va intra el, spuneți stăpânului casei că vreți să închiriați o odaie.” (Marcu 14.13-14). Astfel, ei s-au adunat împreună cu El ca să mănânce pâine și să bea vin, și să aibă părtășie înainte de plecarea Lui.

Noi ne simțim la fel cu frații noștri, așa că, atunci când ajungem într-un oraș, ne place să avem părtășie unii cu alții, să povestim, să ne exprimăm sentimentele și recunoștința unul față de celălalt și să ne rugăm unii pentru alții, pentru că suntem cu adevărat în luptă și avem nevoie unul de altul mai mult ca niciodată. Avem nevoie de creștini!

Acum, ne încredem în Dumnezeu că va răspunde la rugăciunile noastre și ne va da binecuvântările Sale.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară aș vrea să aduc un mesaj de mântuire pentru biserică, pentru oameni. Aduceți-i aici pe cei fără Hristos, pe cei care au căzut și le vom vorbi despre Dumnezeu și despre cum se pot întoarce înapoi la Hristos.

Mulți au numere de

rugăciune și ne vom ruga pentru fiecare bolnav care dorește aceasta, înainte de a părăsi orașul, chiar dacă va trebui să rămânem aici o lună. De aceea suntem aici. Deci, ne vom ruga pentru toți cei care doresc aceasta, iar Dumnezeu va face o cale și noi o vom urma, fiindcă mergem așa cum suntem călăuziți. Așa este cel mai bine.

Noi am adus aici mesaje

ușoare, pentru începători și nu am intrat în lucruri adânci, deoarece suntem pentru prima dată în locul acesta. Nu vrem să ratați mesajul, ci dorim să-L aducem în așa fel încât să poată fi înțeles și de copilași. De aceea am dramatizat puțin. Cu toate acestea, Scriptura este Adevărul și Absolutul.

Când vorbim

religioșilor și predicatorilor, o facem într-un fel mai înalt, iar când le vorbim sfinților care au văzut slujba, au fost în jurul ei și au cunoștință, o facem într-un fel și mai înalt. Dar aici încercăm să păstrăm lucrurile simple, ca să înțeleagă toată lumea. Așa mi-a spus Duhul Sfânt înainte să vin aici în Santa Maria.

Nădejdea mea este că

după plecarea noastră se va aprinde o trezire mare printre biserici și mă rog ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug și să vă ajute să luminați în tot orașul Santa Maria.

Vedeți, noi suntem

oameni, mâncăm același fel de mâncare și ne iubim soțiile și copiii. Noi suntem oameni pentru care a murit Hristos. Uneori, scepticismul ne-a tăiat puțin, dar suntem siguri că în prezența lui Dumnezeu ne putem uita peste acele ziduri, să-l vedem pe fratele nostru de pe partea cealaltă și să ne întindem cortul puțin mai departe ca să-l cuprindem și pe el, pentru că așa trebuie să procedeze ființele umane.

Hristos a murit ca să salveze toate persoanele pierdute, de aceea, felul meu de apropiere de oameni este să fiu un slujitor public al lui Hristos, pentru oricine. Deci, sunt aici ca să slujesc. El nu a trasat nici o linie pentru mine, adică nu a spus că pentru acela să mă rog, iar pentru celălalt să nu mă rog. El nu a spus niciodată: „Pentru aceștia să nu te rogi pentru că sunt metodiști!”, „Pentru aceștia să nu te rogi pentru că sunt catolici!”, ci a spus: „Roagă-te pentru copiii bolnavi!” Aceasta-i tot, deci aceasta am făcut.

Acesta este motivul pentru care nu iau partea nimănui, ci cred doar Cuvântul și stau numai pe Cuvânt. Orice om care gândește, știe că Cuvântul are dreptate. Trebuie să fie așa. Înțelegeți? Eu nu îi dau nici o interpretare, ci Îl citesc așa cum se citește. Aceasta este mărturisirea. „A mărturisi” înseamnă același lucru ca „*El este Marele Preot al mărturisirii noastre...*” Aici, traducerea King James spune: „*al declarației noastre*”, dar „a declara” sau „a mărturisi” este același lucru.

Așadar, „a mărturisi” înseamnă să spui același lucru pe care l-a spus și El. Astfel, eu mărturisesc că „*prin rănilor Lui sunt vindecat.*” Înțelegeți? Eu fac o mărturisire. Așa se face și la Tribunal. Tu trebuie să spui același lucru. Acum El este... Marele Preot pentru că stă la dreapta Majestății și face mijlociri pentru mărturisirea mea.

Deci, înainte ca Dumnezeu să facă ceva pentru tine, trebuie să crezi și să mărturisești. El nu poate lucra, nu poate face nimic... Nu-i de mirare că oamenii sunt speriați de vindecarea divină. Eu spun cu respect și frățeste, dar este prea multă înșelăciune în ceea ce se numește vindecarea divină, iar aceasta i-a speriat pe oameni.

Unde sunt sperietori de

ciori? Sub cel mai bun copac. Așa este.

Întotdeauna a fost un bon de masă. Dacă vreți să găsiți cel mai bun pom din livadă, căutați-l pe acela sub care sunt cele mai multe bețe, bâte și sperietori. Toate acestea au rolul să le țină (pe ciori) departe de acel pom. Exact aceasta face și diavolul.

În privința aceasta, eu am primit anul trecut o lecție. Câți dintre voi știu ce este marmota? Din ce parte a statului Kentucky sunteți? În ordine. Marmota este un american adevărat pentru că trăiește în toate statele; este un animal vegetarian foarte frumos, dar și foarte rău.

Eu am semănat niște fasole, dar nu ieșea nicicum pentru că ieșea animalul acesta, mânca tot, apoi se întorcea în gaura lui și aștepta acolo, uitându-se probabil la mine. Atunci m-am gândit: „Am să-l sperii de nu se vede!”, și am desenat o figură haioasă pe care am pus-o acolo. Soția mea este acolo și poate să vă spună că chiar am talent. Deci, am desenat un chip haios, l-am pus între rânduri, iar lângă el am pus și un sac cu fasole. Am pus capcana în pământ și pe ea boabele de fasole.

Și iată că dintr-o gaură a ieșit micuța marmotă. Eu stăteam mai departe și urmăream totul cu binoclul. Era o zi liniștită și vântul nu sufla deloc. Ea a ieșit și s-a uitat la sacul cu fasole. Apoi, s-a ridicat pe lăbuțele din spate așa, s-a uitat în stânga și în dreapta, apoi la sacul cu fasole. A sărit de câteva ori în fața și în spatele acelu chip urât desenat, ca să vadă dacă se mișcă, l-a lovit cu lăbuța și l-a făcut să sune, după care a sărit cam cinci pași înapoi și l-a privit din nou. S-a întors din nou la chipul acela, l-a lovit cu lăbuța și a văzut că a sunat din nou. Atunci l-a scuturat cu lăbuța și a văzut că doar suna, așa că l-a ocolit, s-a dus la fasole și a mâncat-o. Nu a deranjat-o deloc prezența lui. Înțelegeți?

Când vedeți vreo

imitație, nu-i dați atenție! Ocoliți-o și continuați să mâncați! Aceasta-i tot. Înțelegeți? nu lăsați să vă sperie nimic. Dumnezeu este Vindecătorul, a fost și va fi întotdeauna. Nu umblați după minuni și nu-l spuneți lui Dumnezeu cum vreți să vă facă, ci acceptați totul cum vă dă El. Țineți-vă strâns de făgăduința Lui! Aceasta a fost intenția mea, aceasta am încercat să aduc în fața bisericii de aici din Santa Maria: să-L accepte și să creadă Cuvântul lui Dumnezeu în acțiune, să creadă în prezența și manifestarea lui Hristos. Dar nu acceptați numai vindecarea, ci fiecare făgăduință pe care a dat-o: pentru Duhul Sfânt, pentru orice. Acceptați-o pe baza faptului că El este prezent aici ca să adeverească făgăduința Lui.

Să știți că aceasta este calea adevărată a neamurilor de a-L primi pe Hristos. Biblia spune că odată a fost un evreu care a spus: „Fiica mea este foarte bolnavă, este pe moarte, dar vino, pune-Ți mâinile peste ea și se va face bine.” Vedeți? Acesta era Iair. Eu am o simpatie pentru el, fiindcă era un fel de credincios ascuns. Să știți că unii oameni nu cred în vindecarea divină, dar stați să ajungă în apropierea morții, atunci când doctorii nu mai au ce să-i facă, și imediat va crede în vindecarea divină. Înțelegeți? voi nu ați fost încă destul de bolnavi. Asta-i tot.

Când a văzut că singurul lui copil era pe moarte, Iair s-a dus să-l caute pe Isus. Priviți! El era evreu și a spus: „*Vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.*” (Marcu 5.23). Acesta era evreul.

Uitați-vă acum la neamuri, la acel roman. El a spus: „*Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu. Ci zi o vorbă, și robul meu va fi tămăduit.*” (Luca 7.6-7). Vedeți diferența? Înțelegeți?

Acum se presupune că noi îl credem pe Dumnezeu. vă amintiți ce a spus Isus? „Vă

spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credință atât de mare.” (v. 9).

Ați observat? Romanul acela a spus: „*Ci zi o vorbă, și robul meu va fi tămăduit.*”

Aseară, am vorbit

despre o femeie, împărăteasa din

Seba, cum o cunoaștem noi, dar Isus a numit-o „*împărăteasa de la miazăzi.*”

Ea trăia în părțile îndepărtate ale pământului, cum erau cunoscute în timpul acela.

Eu am muștrat într-un

fel această generație pentru că nu l-a primit, cu toate că a umblat prin toată țara, în lung și-n lat. Am spus că oamenii nu se deranjează nici măcar să treacă strada și să vină să asculte.

Astăzi am privit prin

adunare și am văzut acești oameni scumpi veniți de departe. Mă uit acum la o pereche, la domnul și doamna Tom Simpson care vin tocmai din Saskatchewan, Canada, ca să fie în adunare. Vrei să te ridici puțin, frate Tom? Priviți: el și familia lui din Canada. Chiar în spatele lui este fratele Fred Sothmann cu soția și familia lui. Acum ei stau în Jeffersonville, dar vin din Rosetown, Saskatchewan. Frate Sothmann, vrei să te ridici puțin? El este din Rosetown. Aceasta este o cale lungă.

Sora Ungren și sora

Downing, fiica ei. Ea are aici două fiice și o nepoată, tocmai din Memphis, Tennessee. Pe fiica ei am văzut-o astăzi pe stradă. Vreți să vă ridicați puțin, soră Ungren, sora Downing? Unde sunteți? Iată-le! Ne bucurăm să vă avem pe toți în adunare.

În adunare sunt și

prietenii mei, fratele și sora Welch Evans care vin din Tifton, Georgia.

Fratele Willis este tot din Tifton și l-am văzut ieri aici. Ne bucurăm că sunt și ei printre noi. Aici sunt și fratele și sora Wood din Jeffersonville, Indiana, cărora Domnul ne-a făcut un lucru mare. Ei au avut un băiat invalid din cauza unei paralizii infantile. Tatăl lui era membru al mișcării „Martorii lui Iehova”, dar când au auzit despre vindecări au venit în Louisville, Kentucky. În seara aceea, a fost în adunare o fetiță care era țeapănă de la brâu în sus. Doctorii au spus că este terminată și că nu se mai putea face nimic pentru ea, dar în ziua următoare alerga pe scări în sus și-n jos, lăudându-L pe Dumnezeu. Când au văzut aceasta, s-au gândit că acest lucru poate fi valabil și pentru fiul loc cu polio.

Vestea despre aceasta

s-a dus imediat peste hotare. S-a dus și în Houston, Texas, unde este făcută fotografia cu Îngerul Domnului, care a fost confirmată ca adevărată de George J.Lacy. Acolo a fost o dispută pe tema vindecării divine, iar eu am spus:

„Nu pretind că sunt vreun Dumnezeu sau că sunt vindecător, ci mărturisesc că sunt un slujitor al lui Dumnezeu. Dar dacă predicatorul acesta spune altceva, Dumnezeu să Se dovedească pe Sine Însuși!”

Atunci a venit în adunare

un vârtej de vânt, în fața miilor de oameni adunați, iar criticii au făcut fotografii. Negativul uneia dintre ele a fost trimis la Washington D.C., în aceeași noapte, apoi a fost copiată și trimisă înapoi. O avem și noi astăzi aici, autenticată de Studiourile Douglas din Houston, Texas.

Domnul Ayers, un

romano-catolic, a făcut în seara aceea infarct, fiindcă a criticat și a spus că... aș fi hipnotizat o femeie care avea gută, iar gura din gât a plecat și lucruri de felul acesta.

Domnul Kipperman, un evreu ortodox, a spus și el tot felul de lucruri, dar a devenit un creștin de neclintit în urma unei minuni. Lucrurile acestea au mers în jurul lumii. Imediat după cele întâmplate, am mers peste ocean, iar când m-am întors, domnul Wood și-a adus băiatul invalid la Cleveland, Ohio, iar Duhul Sfânt mi-a arătat un băiat care avea un picior infirm și a spus: „Așa vorbește Domnul: Este vindecat!”

Băiatul a fost vindecat imediat, iar acum este căsătorit, are doi copii și este printre noi. David, ești aici? Iată-l, este aici! Acum nici nu mai știe care picior i-a fost infirm.

Tatăl lui, care era un constructor renumit, a vândut totul, și-a închiriat casele pe care le-a construit și s-a mutat, așa că acum este vecin cu mine. De atunci, soția sa, care era metodistă și toate rudele ei metodiste, au primit Duhul Sfânt și de atunci au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

Fratele domnului Wood a venit să critice... dar Duhul Sfânt a venit, prin vedenie, le-a descoperit acestor oameni și le-a spus lucruri ascunse, convingându-i și pe frații și surorile lui. Tatăl lui a venit să mă facă praf, dar Duhul Sfânt a vorbit și a spus tot ce se va întâmpla a doua zi. Și s-a întâmplat întocmai, cuvânt cu cuvânt. O, așa putea continua cu mărturiile, dar sunt sigur pe Cine am de gând să vi-L prezint în seara aceasta. Deși am să primesc câteva cuvinte când voi ajunge acasă, regina mea, vrei să te ridici puțin în picioare? Știu că se roșește pentru că nu-i place să facă aceasta. Soția mea, doamnă Branham și fiica mea mai mică, Sarah, ridicați-vă în picioare. Unde este fiul meu Joseph? Ridică-te, Joseph. Acesta este fiul meu. Mai am o fiică, Rebeca, dar nu este aici în seara aceasta.

Da, și fratele Jim

Maguire, care stă alături de băiatul care înregistrează și care s-a căsătorit în familia lui Sothmann.

Ămi vine în minte și fratele Welch Evans. Sper că nu iau prea mult timp, dar prima dată când l-am întâlnit pe fratele Evans... Este aici fratele Evans și familia?

Eram într-o adunare în Philadelphia, iar fratele Mercier și fratele Goad erau la înregistrări. Ei nu mai sunt printre noi pentru că au plecat.

Fratele Mercier mi-a spus: „Este cineva din Sud, pe nume Evans, care vrea să se întâlnească cu tine.”

„Vrea să ia micul dejun cu noi?”, am întrebat eu. În vremea aceea, el se ocupa de lucrurile de care se ocupă acum fiul meu Billy Paul: adunări, întâlniri și altele.

„Ar fi foarte bine”, am continuat eu.

„Vrea să stea de vorbă cu tine.”

Aceasta s-a întâmplat cu vreo trei ani în urmă. Eram cu soția mea și cu micul Joseph. Cred că știți cu toții povestea sau ați auzit despre Joseph. Doctorul ne-a spus că nu vom mai putea avea copii, după Rebeca, fiindcă soția mea născuse prin cezariană.

Eram în Minneapolis și am intrat într-o debara și am plâns acolo înaintea Domnului, iar Domnul mi-a arătat o vedenie și a spus: „Vei avea un fiu și se va chema Joseph.” Astfel, am început să le spun tuturor acest lucru și am așteptat patru ani. Îmi ziceam tot timpul: „Va veni, nu te îngrijora!”

Soția mea a rămas însărcinată din nou, dar când s-a născut copilul, era o fetiță. Toți au râs de mine și au zis: „Ai vrut să spui Josepine, nu-i așa?”

„Nu”, am răspuns eu,
„am zis Joseph.”

Când a născut, doctorii mi-au spus:

„Domnule Branham, ar fi bine să facem o operație pentru că soția ta nu va mai rezista la încă o naștere.”

„Să nu îndrăzniți să-i faceți ceva soției mele!” am răspuns eu. „Noi vom avea un fiu și numele lui va fi Joseph!” Când a auzit aceasta, medicul s-a scărpinat în cap și a plecat.

Au trecut încă patru ani, iar într-o zi am aflat că soția mea va fi mamă din nou. Unii întrebau:

„Oare acesta va fi Joseph?”

„Nu știu”, am răspuns eu. „Tot ce știu este că Joseph va veni, pentru că Dumnezeu mi-a spus întotdeauna numai adevărul.”

Astfel, ne-am dus la spital, am sărutat-o când a intrat în sala de nașteri, iar după câteva minute a ieșit o asistentă care a întrebat:

„Cine este domnul Branham?”

„Eu.”

„Aveți un băiat frumos de șapte livre”, a spus ea.

Când am auzit, am zis: „Joseph băiete, mult ți-a trebuit să ajungi! Tati se bucură să te vadă.”

Asistenta m-a întrebat: „Ați spus cumva Joseph?”

„Da, acesta este numele lui.”

Revenind la fratele Evans, eram sus în Filadelfia, iar dimineața când m-am trezit, i-am zis soției mele:

„Dragă, bărbatul cu care trebuie să ne întâlnim în dimineața aceasta, a încălcat legea. A fost la pescuit și a prins mai mulți pești decât este permis, a luat un sac plin cu pești. Am văzut cum l-a ascuns de paznici, de două sau de trei ori.”

Voi știți că și eu am fost paznic câțiva ani. „L-am văzut într-un loc de pescuit foarte frumos și plin de pești.”

Micul Joseph care atunci avea vreo patru ani, a venit la mine și mi-a zis: „Tati, să știi că Da-da (așa îi spunea lui David), va avea un accident de motocicletă.”

„Ce vrei să spui?” l-am întrebat eu.

El tocmai îmi spusese o vedenie. Și a continuat: „Eram afară cu tricicleta și mă uitam pe stradă în timp ce o așteptam pe Sarah să vină.”

Apoi m-a întrebat:
„Tati, Dumnezeu are mână?”

„Desigur”, am răspuns eu.

Și el a zis: „Am văzut o mână ca a ta, așa cu manșetă, care stătea chiar deasupra mea să mă păzească să nu merg pe stradă în timp ce o aștept pe sora mea.” Noi nu l-am mai auzit niciodată să vorbească despre vedenii, de aceea, m-am gândit că poate ne-a

auzit pe noi vorbind așa.

Dar în dimineața aceea
a spus clar: „David va avea un accident de motocicletă și se va jula la picior
în partea dreaptă.”

Atunci i-am zis:

„Joseph, vino și spune-mi, ai visat lucrul acesta?”

„Nu, tati, l-am văzut
pe David că avea accident.”

După patru sau cinci
zile, a venit un băiat din Louisville, și voia ca David să-i probeze
motocicleta. Astfel, David s-a urcat pe motocicletă și a mers cu ea pe alee,
dar l-a un moment dat l-a aruncat într-o parte și s-a julat la piciorul drept,
exact cum a spus Joseph.

Noi ne-am dus să-l

întâlnim pe domnul Evans și scumpa lui soție, iar după ce am discutat puțin cu
el, i-am zis:

„Tu trăiești într-un
loc grozav pentru pescuit. Să știi că și eu sunt pescar.”

„Da, așa este”, a
răspuns el.

„În urmă cu câteva

săptămâni ai fost la pescuit și ai luat un sac plin cu pește, ceea ce este ilegal. A trebuit să te ascunzi de paznic de două sau de trei ori.”

M-a privit și a spus:

„Așa este.” Apoi a început să transpire. Atunci i-am zis:

„Am o dorință. Mă duci și pe mine în locul acela ca să pescuiesc?”

„Am să te duc”, a răspuns el.

Locul acela este în

Florida, pe brațul unui râu, în mlaștinile aligatorilor... El avea un frate care, cu câteva luni în urmă fusese mușcat de un șarpe cu clopoței. Acesta este cel mai veninos dintre șerpi. Ei înoată la suprafața apei și te atacă. În Florida, șerpii umblă în șiruri.

Aveam la noi pistoale

și bețe și am mers prin apele acelea. Era foarte frumos! Dădeam la o parte nuferii și eram foarte atenți la aligatori, la șerpi și la alte animale din apă.

Am mers până la linia

de dragare unde era adunată toată murdăria și am prins niște bibani cum rar am văzut. Unul avea o gură atât de mare (fratele Branham arată) și momeala nu-i stătea în gură. L-am scăpat și l-am prins de trei ori.

Domnul Evans avea

pantalonii suflecați, a venit la mine și a zis: „Frate Branham, am văzut că ai prins unul mare.”

„O, da, este destul de mare!” În după-amiaza aceea, fratele Evans a dat drumul din greșeală la toți peștii pe care-i prinsesem. Aveam o grămadă mare legată de un fir, niște bibani frumoși, iar el a tras firul și au scăpat toți. Aveam unsprezece bucăți și el tocmai îi fotografiase.

Deci, mă luptam cu peștele acela. Am încercat din nou și l-am prins. Cred că avea cam douăsprezece sau paisprezece livre (4,5-6,3 kilograme) și o gură așa de mare. El se zbătea în apă, iar eu încercam să-l țin. L-am obosit puțin, apoi l-am tras între ierburi. Atunci fratele Evans a spus:

„Stai puțin, frate Branham, că vin să te ajut să-l tragi!”

„Lasă că pot”, am răspuns eu, dar el a sărit în apă pentru că avea pantalonii suflecați în sus. Nu a făcut mai mult de un salt și a sărit înapoi fiindcă a fost mușcat de un șarpe cu clopoței de picior. Păi, nu am văzut niciodată atâta suferință în câteva minute! Aproape că te paralizează și face ca sângele să înghețe în tine.

Domnul Evans cântărea cam două sute de livre (91 Kilograme) și trebuia să-l car prin mlaștină. Problema era că trebuia să ajung cu el la mașină, dar era la vreo două mile depărtare.

M-am uitat la piciorul lui și am văzut o urmă foarte mare unde își înfipsese șarpele ambii dinți. Fratele lui mergea încă cu un inel sub picioare pentru că fusese mușcat tot de un șarpe cu clopoței la nici două sute de yarzi (183 metri) depărtare de locul unde eram noi. Fratele lui nu este creștin și a stat câteva săptămâni în

spital, iar la câteva luni după ce a fost mușcat, nu era încă bine și purta sub picior inelul acela ca să poată merge.

Eu mă uitam la fratele

Evans și mă gândeam: „Ce să fac, Dumnezeule?” Atunci mi-a venit în minte versetul care spune: „*Chiar dacă vor călca peste șerpi și peste scorpioni... nimic nu vă va vătăma.*” (Luca 10.19), așa că mi-am pus mâinile peste el și am zis:

„Tată ceresc, suntem

într-o stare de urgență și Tu ești Ajutorul veșnic prezent în timp de necaz. Ai spus că nimic nu îi va vătăma pe cei credincioși, iar fratele acesta este un credincios, de aceea, strig după îndurarea Ta.”

Ei bine, fratele a

încetat să mai geamă, iar eu m-am gândit că o face din respect pentru rugăciunea mea, dar când am terminat, a spus: „Nu mă mai doare!” S-a ridicat, ne-am întors să pescuim și am pescuit până la sfârșitul zilei, iar seara pe la unsprezece aveam deja acei pești. Atunci a venit și fratele lui și i-a povestit ce s-a întâmplat. Când a auzit, fratele lui care este un necredincios, a zis. „Welch, este bine să fii religios, dar nu nebun! Du-te imediat la spital să intri sub tratament, pentru că altfel ajungi ca mine!”

Dar domnul Evans i-a

răspuns: „Frate, aceasta s-a întâmplat dimineață la ora zece, iar acum este ora unsprezece noaptea. Dacă Dumnezeu m-a ținut fără durere până la ora unsprezece, cred că El poate să mă țină până la sfârșit. Este adevărat, domnule Evans?”

„Dar, fiindcă vedeau

lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva.” (Fapte 4:14).

O, prieteni, El este

încă Dumnezeu! Bărbatul acesta și familia lui sunt prezenți la Tabernacol de fiecare dată când sunt acolo, uneori vin săptămână de săptămână; iar pentru aceasta conduce o mie cinci sute de mile. Vine vineri și stă până luni sau marți. Are un atelier auto și călătorește de departe ca să asculte Evanghelia.

O, s-ar putea spune

atâtea lucruri, dar este timpul să încep rugăciunea pentru bolnavi! Acum aș vrea să ne plecăm din nou capetele.

Tată ceresc, mărturia

Evangeliei este aproape. Tu ești întotdeauna aproape ca să-i ajuți și să-i binecuvântezi pe cei ce au nevoie. Tată, Te rog să-i binecuvântezi și să-i ajuți pe cei ce au nevoie. Aceste mărturii au fost spuse în Lumina Evangheliei, pentru ca cei care sunt bolnavi și în nevoi să poată primi ajutor și binecuvântările din Evanghelie.

Ajut-o pe doamna

aceasta tânără care suferă acolo în adunare. Cerem ca îndurarea și harul Tău să fie peste ea. Îndură-Te, Tată, și fă ca puterea Ta să fie și a ei și împarte-i și ei din binecuvântările Tale.

Tată ceresc, Te rugăm

să ne binecuvântezi acum, în timp ce ne vom apropia de Cuvântul Dumnezeului celui viu, astfel ca marea îndurare și binecuvântările lui Dumnezeu să vină peste noi toți. Toate acestea poartă mărturia că Tu ești Dumnezeu și nu Te uiți la om, ci ești cu cei care doresc să fie ajutați și vindecați. Dă-ne aceste binecuvântări, Te rugăm.

În timp ce vom citi

Cuvântul Tău, Te rugăm să-L ungi spre folosul celor care Îl ascultă, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin!

Voi citi din **Matei**

14.22-27, pentru că textul meu din seara aceasta este o mărturie.

„Îndată după

aceea, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă până va da drumul noroadelor.

După ce a dat

drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage singur la o parte. Se înnoptase, și El era singur acolo.

În timpul acesta,

corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vântul era împotrivă.

Când se îngâna

ziua cu noaptea, Isus a venit la ei, umblând pe mare.

Când L-au văzut

ucenicii umblând pe mare, s-au înspăimântat și au zis: „Este o nălucă!”

Și, de

frică, au țipat.

Isus le-a zis

îndată: „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!”

Fie ca Domnul să-Și

adauge binecuvântările Sale.

Doamna este foarte

bolnavă? Ce? Așa cum ați fost învățați, fiecare stați liniștiți, plecați-vă capetele și rugați-vă.

Nu vă temeți! Fiți

respectuoși. O doamnă a leșinat și este rău. Noi ne-am rugat pentru ea, dar acum o scot afară să primească puțin aer curat. Credința nu cunoaște teama, așa că fiți plini de respect. În ordine. Dacă nu vă îndoiiți, femeia va fi bine. Să credeți.

Acum vom vorbi despre

subiectul: „**Nu vă temeți, Eu sunt!**”

Trebuie să fi fost pe

la asfințit când un pescar cu pielea maronie a tras barca din nisip, iar când a ajuns în apă a sărit în ea și s-a așezat lângă fratele său Andrei, pentru că cei doi erau frați și pescari.

Bărcile de astăzi nu

sunt ca cele de atunci. Astfel, bărcile pe care ei le numeau corăbii erau diferite de ambarcațiunile de astăzi. Astăzi, avem motoare cu benzină, diesel sau propulsie jet, dar în zilele acelea bărcile se deplasau numai prin puterea vântului sau a brațelor. De multe ori, pe mare erau furtuni puternice, iar atunci era nevoie de brațe puternice care să țină acele corăbii la suprafață.

Voi, cei de aici știți

ce înseamnă aceasta. Barca nu se poate lua și pune pe coama valului, fiindcă se va scufunda. De aceea, trebuie să anticipezi valul și să știi cum să-i faci față cu barca ta ca să poți supraviețui furtunii. Un navigator bun știe cum să facă aceasta, iar bărbații aceia trebuie să fi fost navigatori buni pentru că altfel nu ar fi supraviețuit.

Ei aveau vâsle, iar de o parte trăgea cu ambele mâini un om, în timp ce de partea cealaltă trăgea altul. Uneori, barca avea șase sau opt vâsle și se lucra în echipă.

Imediat ce și-au ocupat locurile, au băgat vâslele în apă, au tras de ele de două sau de trei ori, apoi și-au luat rămas bun de la oamenii de pe mal și le-au zis: „Rămas bun!”, la fel ca atunci când avem o adunare frumoasă, iar la despărțire oamenii spun: „Să vă întoarceți să ne revedem.”

Este la fel ca atunci când creștinii sunt adunați împreună în părtășie, într-un acord. Ei au lucruri în comun. Și le este greu să se despartă unul de altul.

Poate ați întâlnit și voi oameni în preajma cărora vă place să stați. Dar sunt și oameni care deși sunt foarte drăguți, abia poți sta în prezența lor. Vedeți, voi sunteți cei care creați o atmosferă în jurul vostru, iar aceasta se vede prin dispoziția și duhul din voi.

Bătrâna mea mamă sudistă care a plecat la cer cu câteva luni în urmă, obișnuia să spună: „Billy, păsările de același fel, zboară împreună.” Așa este. Deci, ciorile, ulii și porumbeii nu pot avea părtășie împreună pentru că dieta lor este diferită, deci nu pot mânca aceeași mâncare.

La fel este și cu creștinii. Ne adunăm împreună pentru că avem lucruri în comun. Ne place să venim la adunare și să-l vedem pe păstorul nostru pășind în față. Voi îl iubiți deoarece știți că el se va ruga și va onora casa voastră. Prezența lui înseamnă foarte mult pentru voi și vreți să vă aduceți copiii aici astfel încât binecuvântările păstorului să fie peste ei. Când vă vizitați unii pe alții,

vreți să citiți Biblia și să vă rugați împreună pentru că aveți lucruri în comun.

O, părtășia, biserica
ar trebui să fie cel mai glorios lucru! Cu ani în urmă, obișnuiam să cântăm în
Tabernacolul Misionar Baptist din Jeffersonville, unde eram păstor, un cântec
vechi:

Binecuvântată este
legătura ce leagă

Inimile noastre în
dragostea creștină

Părtășia cu cei ce se
aseamănă

Este ca și cea de sus.

Când suntem încercați

Ne doare înăuntru

Dar în inimi ne dă
bucurie

Și nădejde că ne vom
revedea iar.

Acest lucru vine din
inimile noastre, fiindcă ne iubim unul pe altul.

Ei s-au întâlnit cu
creștini, cu oameni care aveau aceleași gânduri și au avut părtășie împreună,
iar când au pornit cu barca pe mare, le făceau cu mâna și ziceau: „Să veniți să
ne revedem din nou. Să veniți să ne spuneți de această Evanghelie a Vieții
veșnice. Aduceți-L și pe Învățătorul vostru cu voi!”

Au mai tras de câteva
ori la vâsle în timp ce făceau cu mâna celor de pe țărm, și curând micuțul grup
de pe țărm s-a făcut tot mai mic și mai mic, până când nu s-au mai văzut deloc.
Soarele a apus deja, iar ei s-au dus să-și adune puterile, știți voi, fiindcă
au tras tare. Ei trebuiau să treacă în noaptea aceea micuța mare a Galileii și
erau obosiți de truda din timpul zilei, așa că au încetat să mai vâslească.

Tânărul Ioan, care cred
că era cel mai tânăr și a obosit mai repede decât barcagiul voinic, așa că a
zis: „Fraților, să ne oprim puțin din vâslit și să ne tragem sufletul.” Pot
să-l văd cum și-a șters sudoarea de pe fruntea acoperită cu părul lui lăptos,
după care și-a ridicat capul și a spus: „Aș vrea să aduc o mărturie.”

Vedeți, întotdeauna
cineva are pe inimă ceva ce ar vrea să spună și altora. Este ceva, iar atunci
trebuie să pui mărturie, să spui.

Astfel, Ioan a spus
ceva de felul: „Acum putem fi siguri că Omul pe care-L urmăm nu este un proroc
mincinos, așa cum îl numește lumea. El nu este Beelzebul sau ghicitor, așa cum
spun preoții noștri, ci este IaHVeH.”

Acum vom intra într-o
adunare de mărturii:

„Noi locuiam jos lângă
Iordan și îmi amintesc de luna aprilie când înfloreau pomii. Florile umpleau
câmpul, iar eu adunam câte un buchețel și îl duceam frumoasei mele mame
evreice. Ea mă legăna în poală să dorm de amiază, acolo pe verandă, și îmi
spunea povești din Biblie. Îmi amintesc multe din ele. Îmi povestea de Iosua,
cum a scos poporul afară, acolo în pustie și l-a pregătit să treacă Iordanul
chiar în luna aprilie când era mai umflat. Atunci Dumnezeu a ținut apele pe loc
și au trecut dincolo pe pământ uscat.

Una mă interesa foarte
mult și anume, aceea în care mama îmi povestea de ieșirea poporului nostru din
Egipt, ca să ne întoarcem în țara pe care ne-a dat-o Dumnezeu nouă. Îmi
povestea cum s-a îngrijit Dumnezeu de ei de când au părăsit Egiptul până când
au ajuns în țara făgăduită, cum Dumnezeu le-a dat tot ce aveau nevoie și cum le
trimitea în fiecare noapte mană de sus, pâine din cer. Astfel, tot ce trebuia
să facă poporul nostru era să adune acea pâine și s-o mănânce de-a lungul
zilei.

Aceasta m-a mirat ca și
copil și am întrebat-o pe mama: „Cum a obținut Dumnezeu pâinea aceea? A avut
un
cer plin cu cuptoare și o echipă întreagă a copt pâini și apoi i-a trimis pe
îngeri s-o aducă jos și s-o pună pe pământ pentru copiii Lui?”

„Nu, micuțul meu”, a
răspuns mama. „Tu nu înțelegi. Ești prea mic. Dumnezeu nu trebuie să aibă
cuptoare pentru că El este Creatorul. El creează pâinea chiar în aer și o lasă
jos pe pământ. Așa și-a hrănit poporul.”

Fraților, astăzi când

L-am văzut că a luat cele cinci pâini și cei doi pești și a hrănit cinci mii de oameni, am știut că avea legătură cu IaHVeH, fiindcă El a creat pâinea. Am știut că trebuia să fie Același Creator care a creat pâinea în pustie.”

Băiatul acela își

pusese mâncarea pentru școală...

Aș vrea să le spun ceva

acestor băieți. Vedeți voi, băiețelul acela avea pachetul pentru pauză. Nu erau decât cinci pâini mici și doi pești.

Cât timp erau în mâna

băiețelului nu însemnau nimic, fiindcă erau doar hrană pentru el. Dar când i-a dat lui Isus puținul pe care-l avea, ce a făcut El? A hrănit cinci mii de oameni.

Pot să-l aud pe tânărul

Ioan cum a continuat:

„Știți ce am făcut? Am

urcat în spatele unei stânci și L-am văzut cum a luat acea pâine, a frânt-o și a pus-o în coș. Am observat fiecare mișcare pe care a făcut-o, privind peste umărul lui, iar când și-a tras mâna înapoi, acolo era o pâinică întreagă, pe care a rupt-o și a pus-o înapoi.”

Prieteni, aș vrea să vă

întreb, ce fel de atomi a eliberat El acolo? Nu grâu care să crească și în cele din urmă să facă pâine, ci era deja pâine gata făcută. Nu un pește care trebuia omorât și fript, ci era deja fript. Cum a făcut aceasta?

Aceasta arată că dacă vrem să-i dăm Lui puținul pe care-l avem... Luați credința pe care o aveți, veniți în seara aceasta aici, puneți-o în mâna Lui, cereți vindecarea și mergeți cu ea. Apoi, vedeți ce se va întâmpla.

Ioan a continuat:

„Când am văzut aceasta, am fost convins că El era IahveH. Când m-am uitat la El și L-am văzut cum stătea acolo cât se poate de liniștit la tot ce se întâmpla în jur, pentru mine arăta chiar ca IahveH în timp ce împărțea pâinea aceea la mulțimea flămândă. Acest lucru m-a hotărât să cred că El era IahveH; că El nu era doar un om, nu era doar un proroc, ci era Fiul lui Dumnezeu. El este Cortul în care locuiește IahveH, fiindcă a creat acea pâine.”

Simon, care știa și el câte ceva din lucrurile acestea, s-a ridicat și a spus:

„Aceasta-i foarte bine, Ioane, însă ce m-a frământat pe mine atunci când a venit Andrei și mi-a spus că acolo era un proroc... Nu îmi venea să cred, dar mi-am amintit că tata mi-a spus că atunci când va veni Mesia, El va fi un Proroc. Apoi, când m-am dus acolo cu Andrei și L-am privit în față, El s-a uitat la mine și mi-a spus: „Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.” Lucrul acesta a fost hotărâtor pentru mine. Atunci am știut că era El, fiindcă timp de patru sute de ani noi nu am avut nici un proroc și iată că acum a venit în scenă! Am știut că era timpul și că El trebuia să fie Acela!”

Amintiți-vă că Isus nu a făcut-o de patru sau de cinci ori, ci a făcut-o o dată, iar acest lucru a fost hotărâtor. Ei erau gata, au știut că era El.

Poate că atunci s-a ridicat

Filip și a spus:

„Eu am fost acolo,

Simone, și chiar dacă minunea nu a fost făcută pentru mine, ci pentru tine, am crezut și am fost atât de convins încât am alergat după deal și l-am adus acolo și pe prietenul meu, Natanael.

Când m-am dus după el, i-am povestit ce s-a întâmplat, ce ți-a spus ție și că am știut că acela era semnul lui Hristos, pentru că aceasta spune Scriptura că trebuie să facă. Apoi, când am ajuns în prezența Lui, El S-a uitat la tine, Natanael, și a spus: *„Iată un israelit adevărat în care nu este vicleșug.”*, iar tu ai zis: *„Rabi, de unde mă cunoști?”* Și El ți-a zis: *„Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

Atunci s-a ridicat și

Natanael și a spus:

„Aceasta a fost totul pentru mine! Am căzut la picioarele Lui. Era prezent și preotul meu și mi-a aruncat o privire urâtă, dar nu mi-a păsat de el fiindcă m-am uitat în Biblie și am văzut că Acela era chiar Mesia. Astfel, am căzut la picioarele Lui și am spus: *„Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”*

O, nu ați vrea să fi

fost într-o astfel de adunare de mărturii în acea barcă? Poate Natanael a început să sară și să-L laude pe Domnul, iar unul dintre ei i-a zis: „Stai jos că se clatină barca!”

Știți, este ceva

deosebit când începi să spui despre bunătatea lui Dumnezeu, devii emoționat, agitat, știți voi.

Cineva spune: „Eu nu cred în religia emoțională!” Atunci ar fi bine să îngropi ce ai! Așa este. Dacă religia ta nu are nici o emoție în ea, ar fi bine s-o îngropi. Așa este.

Cred că corabia s-a clătinat destul de tare când au început să aducă mărturii toți. Probabil că Andrei este cel care nu s-a mai putut abține și a spus:

„Un moment, fraților!

Ne amintim cu toții ziua aceea când am fost în Sihar, iar El ne-a trimis în cetate să cumpărăm de ale gurii și a vrut să fie lăsat singur. El ne-a spus că trebuie să treacă prin Samaria fiindcă Tatăl L-a trimis acolo, iar noi ne întrebam de ce trebuia să rămână singur.

Apoi, când ne-am întors printre acele tufișuri, L-am auzit vorbind cu cineva. Era o femeie cu renume rău, iar El vorbea cu ea. Este foarte neobișnuit ca un om onorabil să stea de vorbă cu o astfel de femeie, așa că ne-am strecurat pe după tufișuri ca să auzim ce-i spunea. Noi am zis: „Să auziți numai ce-i spune! Precis îi va arăta locul ei și-i va da o lecție bună!”

Pe când ne pregăteam să auzim o muștrare aspră, El i-a zis: „Dă-Mi să beau!” Ni s-a părut ciudat ca Învățătorul nostru să Se asocieze cu o astfel de persoană. Vă amintiți cât de mirați ne uitam unii la alții în timp ce așteptam după tufișuri să vedem ce-i va mai spune.?

Discuția cu ea a

continuat și au vorbit despre religie. Apoi, El i-a spus: „*Du-te și adu-l pe bărbatul tău aici.*”, la care femeia a răspuns: „*Nu am bărbat.*”

Vă amintiți ce ne gândeam cu toții? Că Învățătorul nostru a fost prins într-o cursă. Am rămas fără grai cu toții când Învățătorul nostru i-a spus că avea bărbat, iar ea a negat și a spus: „Nu am bărbat.” Ne-am uitat uimiți unul la altul și nu am mai avut stare.”

Aceasta este problema cu biserica de astăzi: Nu are stare un minut. Vedeți?

„Ne uitam la Învățătorul nostru cum stătea modest, cu capul plecat, după care s-a uitat la ea și i-a zis: „Bine ai zis, femeie. Ai spus adevărul.” Ne-am mirat cu toții, fiindcă acum pescuia într-un alt fel. Adică, mai întâi i-a spus: „Ai bărbat!”, iar când femeia l-a spus: „Nu am bărbat.”, El a admis că ea a spus adevărul. Vă amintiți cum ne-am simțit, fraților?”

„Da, ne amintim”, au răspuns ceilalți. „Stați liniștiți și nu mai clătinați barca pentru că acum suntem în larg.”

Toți erau emoționați și au spus: „Da, ne amintim cum au stat de vorbă.”

„Vă amintiți ce a spus mai departe? „Ai spus adevărul, pentru că ai avut cinci bărbați și cel cu care trăiești acum, nu este bărbatul tău.” Toți am așteptat să auzim ce va spune femeia, iar atunci am văzut cum chipul ei s-a luminat, ochii i-au scânteiat și

În ea s-a aprins Ceva, așa că a spus: „Doamne, văd că ești proroc.” Noi ne-am mirat că o samariteancă prostituată avea astfel de cunoștințe, că știa că acest Om era un Proroc.

Discuția a continuat, iar ea a zis: „Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri, dar Tu cine ești? Și El i-a răspuns: „Eu, Cel ce îți vorbește, sunt El.”

Atunci nu am mai putut să stăm liniștiți. Eram atât de bucuroși să vedem că Învățătorul nostru avea dreptate și că prorociile Lui erau adevărate. Am început să facem gălăgie și am alergat în fața Lui, în timp ce femeia și-a lăsat vasul cu apă jos și a alergat în cetate. Vă amintiți cum au ieșit toți oamenii din cetate!”

De fapt, femeia aceea nu avea voie să facă lucrul acela. Dacă cunoașteți obiceiurile din Răsărit, știți că nimeni nu ar asculta o astfel de femeie pentru că era o femeie cu renume rău. Nimeni nu i-ar da atenție. Ea s-a dus să ia apă la ora unsprezece pentru că nu avea voie să umble pe stradă cu femeile decente.

Dar când s-a întâlnit cu Isus și a băut din Fântâna aceea, cineva avea s-o asculte fie că era legal sau nu.

La fel este și acum.

Dacă cineva bea din Fântâna aceea, va fi cineva care să-l asculte. Aceasta este tot. Chiar dacă biserica îți va spune să stai jos sau nu, se va întâmpla ceva.

Fraților, mă gândesc la toate denomiunțile noastre. Eu sunt în totul de acord cu ceea ce a spus

Hudson Taylor, marele misionar din India, când a fost salvat tânărul acela chinez.

Tânărul a venit la el
și i-a spus:

„Domnule Taylor,
trebuie să urmez cei patru ani de psihologie și am atâția ani de colegiu.”

Dar domnul Taylor i-a
răspuns:

„Nu lăsa o lumânare să
ardă când este numai pe jumătate, ci las-o să ardă cât timp poate să dea
lumină.” Așa este.

Problema este că
astăzi, când un tânăr primește chemarea lui Dumnezeu în inima lui și este
umplut cu Duhul Sfânt, se duce în aceste cimitire, scuzați-mă, în aceste
seminarii, în aceste frigidere și pierde tot ceea ce a pus Dumnezeu în el. Așa
este.

Eu nu sunt de acord cu
aceste școli mari de teologie care se ridică astăzi. Noi vorbim de venirea
Domnului, dar ridicăm școli mari și clădiri. Păi, faptele noastre vorbesc mai
tare decât cuvintele noastre! Cum putem să punem bază pe aceste clădiri mari și
pe aceste școli, apoi să spunem că vine Domnul?

Eu vă spun ceva: Dă-i
drumul cât timp Dumnezeu aprinde lumânarea, iar dacă nu știi prea multe,

spune-le oamenilor cum s-a aprins. Aceasta-i tot. Apoi, ei vor spune mai departe altuia și astfel se vor aprinde și alte lumânări. Aceasta ne trebuie! În loc de mai multă teologie, avem nevoie de aprinderea lumânării. Spuneți cum s-a aprins, fiindcă aceasta este tot ce aveți de spus. Nu încercați să predicați, ci spuneți numai cum s-a aprins. Spuneți: „Am fost umplut cu Ceva care arde înăuntrul meu!” Aceasta-i tot.

Spune de timpul în care s-a aprins și cum s-a aprins și va răspândi Lumină în timp ce arde. Aceasta va aprinde o altă lumină, iar aceea va spune mai departe cum s-a aprins ea și tot așa, iar după un timp, dacă vom vorbi la cât mai mulți, va fi tot mai multă Lumină aici.

Femeia aceea nu a putut să se abțină și a trebuit să fugă în cetate, iar mărturia ei a fost atât de puternică încât nu a putut fi ignorată, așa că oamenii au ieșit afară. Biblia spune că poporul din Sihar a crezut în Isus din pricina mărturiei acelei femei care a spus ce i s-a făcut.

Andrei a continuat:

„Vă amintiți, fraților, cât ne-am minunat de samaritenii aceia... Ei aveau o fântână pe bucata aceea de pământ pe care Iacov a dat-o fiului lui Iosif, iar femeia aceea din Samaria, o necurată pentru noi, L-a recunoscut într-o clipă. Cu siguranță că în căsuța ei micuță avea niște suluri ale lui Dumnezeu din care citea despre Dumnezeu și știa că El Se va arăta într-un chip... Noi toți am fost foarte uimiți.”

Îmi imaginez că barca a început să se clatine din nou din cauză că ei striga, se bucurau și îl laudau pe Dumnezeu.

Cred că Petru a spus la un moment dat: „Fraților, nu mai faceți așa gălăgie mare pentru că acolo în adâncuri sunt o mulțime de demoni.”, dar Matei a zis:

„Credeți că am de gând să tac? Păi, dați-mi voie să vă spun ceva! Vă amintiți dimineața aceea când ne-am dus înaintea Lui ca să aranjăm o adunare în Ierihon?”

„O, da”, a răspuns Luca, „îmi amintesc.”

„Acolo am întâlnit un om de afaceri care se numea Zacheu, un tip mărunțel. Vă amintiți cât era de neatent și cât de arogant părea cu nasul lui încovoiat!...

...Vă amintiți că avea o soție credincioasă care se numea Rebeca și pentru care Isus a făcut un lucru mare. Ea a zis: „Mă voi ruga pentru Zacheu.” Noi am crezut că dacă vom mânca la restaurantul lui, nu ne va lua mult, dar când a aflat că suntem ucenicii Lui, ne-a făcut să plătim dublu și ne-a spus să plecăm de acolo cu astfel de lucruri, pentru că era prieten cu rabinul Cutare.

Rebeca s-a rugat toată noaptea pentru că Isus urma să viziteze cetatea lor și ar fi vrut să ajungă în prezența Lui. Ea i-a povestit soțului ei de Isus și i-a spus că era Prorocul despre care a vorbit Moise, dar, o, cât de arogant era el! Toată nădejdea lui erau banii și nu-i păsa de Isus din Nazaret. Dar vă amintiți că Rebeca ne-a spus că s-a rugat pentru el toată noaptea? Rugăciunea schimbă lucrurile.”

Așa este, prieteni. Să știți că rugăciunea schimbă hotărârea lui Dumnezeu. Odată, Dumnezeu a trimis un

proroc la cineva și i-a spus: „Pune-ți casa în rânduială pentru că vei muri.” Atunci, el s-a întors cu fața la perete și s-a rugat fierbinte zicând: „Doamne, Te rog să mă ascuți pentru că am umblat înaintea Ta cu inimă curată. Mai am nevoie de încă cincisprezece ani.” Se pare că Dumnezeu i-a răspuns imediat celui mai mare om din țară, împăratului, dar i-a vorbit lui Isaia și i-a spus: „Du-te înapoi și spune-i că am să-i cruț viața.”

Vă puteți imagina cât i-a fost de greu aceluia profet să meargă la omul care odinioară fusese un mare soldat?

„O, mare proroc, ce va fi cu împăratul nostru?”

„Așa vorbește Domnul, va muri!”

S-a dus înaintea oamenilor adunați la porți și ei l-au întrebat:

„Prorocule, ce este cu împăratul nostru?”

„Așa vorbește Domnul, va muri!”

O, cum au început să plângă toți când au auzit: „Așa vorbește Domnul, va muri!” Dar după câteva minute, iată-l venind înapoi și spunând: „Așa vorbește Domnul: el va trăi!” De ce? Pentru că rugăciunea a schimbat lucrurile.

...După ce Rebeca s-a rugat toată noaptea, dimineața el s-a trezit, s-a dichisit, și-a pieptănat barba, și-a pus haina cea mai bună și s-a pregătit să meargă în oraș. Rebeca l-a urmărit cu coada ochiului și s-a gândit: „O, Îți mulțumesc, Doamne! Totul va fi bine.”

Apoi l-a întrebat:

„Unde mergi în dimineața aceasta, iubitul meu soț?”

„O, mă duc să iau o gură de aer”, a răspuns el.

Apoi, s-a dus la poartă și a văzut că nu putea vedea de acolo pentru că erau prea mulți oameni, iar el era prea scund. Astfel, s-a dus, a luat un tomberon de gunoi, i-a pus capacul, s-a urcat pe el și s-a cățărat într-un copac gândindu-se: „Știu că El va veni pe strada Gloriei și apoi pe strada Aleluia!” Vedeți, El face întotdeauna așa. „În felul acesta, am să-L văd când ajunge la colț. Este un loc bun ca să-L pot vedea.”

„Vă amintiți, fraților, cum ne-a povestit Zacheu despre aceasta?”

„Da, ne amintim.”

„Spunea că s-a cățărat în copac gândindu-se că fiind prea mic, nu putea să-L vadă când El avea să treacă pe acolo, dar „dacă mă urc în copacul acesta, sunt deasupra tuturor. De

aici am să-L pot vedea când va trece și am să-l spun ce gândesc despre El.”

Și știți ce s-a mai

gândit? S-a gândit că Rebeca i-a spus că El era un Proroc, iar dacă era într-adevăr Proroc, s-ar putea uita în sus și să-l vadă, iar atunci s-ar simți jenat. Astfel, și-a zis: „Mă voi ascunde bine și nu mă va mai vedea.” A început să tragă frunzele în jurul lui și s-a camuflat cât a putut de bine. Apoi, s-a așezat pe o creangă și a început să se curețe de așchii și de frunze.”

Să știți că atunci când

vrei să-L vezi pe Isus faci lucruri ridicole. Nimic nu va sta în calea ta. Te vor numi holly-roller sau altfel, dar dacă ai gândul îndreptat spre Isus, Îl vei vedea.

„Zacheu stătea pe

creangă așa, bine camuflat de frunze și și-a lăsat doar o fereastră micuță, astfel încât să nu poată fi văzut de nimeni. A privit în jur și era liniștit că nu putea fi văzut.

După un timp s-a auzit

un zgomot. Nu este ciudat că atunci când este Isus în jur este mult zgomot? Deci, L-a văzut venind, așa că a ridicat frunzele din față și L-a privit. Avea ceva ce Îl făcea deosebit, nu era ca ceilalți oameni. L-a văzut pe pescarul acela puternic zicând: „Fați-vă la o parte, fraților. Nu veniți așa aproape de El pentru că este obosit, a predicat aproape toată noaptea. Îmi pare rău.”

Vă amintiți ce a spus

atunci Zacheu? Spunea că și-a lăsat capul în jos când L-a văzut. El a ajuns sub pom și s-a oprit. Apoi a privit în sus și a zis: „Zacheu, coboară-te din pom pentru că în seara aceasta voi cina cu tine.”

Vă amintiți ce a spus

Zacheu? „Lucrul acela a fost hotărâtor. De unde a știut cine sunt? De unde a știut că eram în pom?”

Zacheu, să știi că în

seara aceasta El știe unde ești și după ce frunze te ascunzi. Exact.

Haideți să auzim și

mărturia lui Marcu, apoi vom încheia.

„Ascultați! Vă amintiți

ce a spus Bartimeu? El stătea acolo în fiecare dimineață, fără nici o nădejde, dar atunci a auzit un zgomot care venea dinspre cetate. În timp ce stătea acolo, el se gândea: „Dacă aș fi trăit în vremea prorocilor, chiar pe strada aceasta ar fi trecut Ilie și Elisei în timp ce mergeau spre Iordan. Dacă aș fi trăit atunci, aș fi alergat înaintea lor, m-aș fi aruncat la pământ și aș fi spus: „O, oameni mari ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru mine să-mi recapăt vederea.” Dar, vai, preoții mi-au spus că zilele minunilor au trecut! Când mă gândesc că la câteva sute de metri de aici, se plimba într-o după-amiază marele luptător Iosua! Și dintr-o dată, a văzut un Om care i s-a pus în cale cu sabia scoasă. Atunci, Iosua și-a scos și el sabia și s-a apropiat.

Omul acela Și-a scos

sabia, iar din ea au ieșit fulgere și i-a spus lui Iosua: „Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului!” Atunci, marele luptător Iosua, și-a scos coiful, a lăsat sabia jos și a căzut la picioarele Lui. Aceasta s-a întâmplat la 140-180 metri depărtare de locul unde stau eu.”

Dar el nu știa că

aceeași Căpetenie era chiar atunci pe drum și se apropia de el. Puțini sunt cei care știu că aceeași Căpetenie este chiar în seara aceasta în această clădire. Dacă nu este așa, înseamnă că

Biblia nu este o călăuză bună, fiindcă El a spus că „*Oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor.*” (Matei 18.20).

Acum, Marcu va pune mărturie despre ceea ce i-ar fi spus:

„Deodată s-a auzit o gălăgie mare și cineva a întrebat: „Cine trece?” Unii spuneau una, alții spuneau alta, dar cel mai tare l-am auzit pe preot strigând: „Înțeleg că ai înviat morți! Învie-i și pe aceștia de aici, fiindcă avem un cimitir plin!”

Să știți că diavolul acesta bătrân nu a murit încă. Nu, domnilor. Este același care l-a pus o cârpă peste ochi, l-a lovit și a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, fă o minune! Să Te vedem că faci o minune!” Dar Dumnezeu nu face spectacol pentru nimeni.

Isus a spus: „*Eu am venit să fac voia Lui și nu fac nimic decât dacă Îmi spune El s-o fac.*” (Matei 5.19 – parafrizare).

„Astfel, bătrânul Bartimeu a fost împins de mulțime înapoi. Unii, care erau pentru El spuneau: „Osana Prorocului care vine în Numele Domnului!”, în timp ce alții spuneau: „Ce fățarnic! Să plece de aici!”

Întotdeauna acolo unde este El este o mulțime amestecată.

Dacă ați fost vreodată în Ierihon și ați văzut locul unde stătea bătrânul Bartimeu, Isus era la vreo

două sute de yarzi depărtare de el.

Mulțimea arunca cu fructe stricate și își băteau joc de El, dar fața Lui scumpă era îndreptată spre Calvar, fiindcă urma să fie Jertfa pentru lume. Întreaga povară a păcatului era asupra Lui. Dumnezeu a pus asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor, dar El mergea mai departe fără să dea atenție la ceea ce strigau ei, pentru că a făcut ceea ce l-a spus Tatăl să facă și aceasta era tot. Pe când urma să iasă din cetate, orbul Bartimeu a început să strige: „Cine este? Ce este cu gălăgia aceasta? Cine este Acesta?”

Cineva l-a împins și i-a zis: „Mai taci din gură, amărățule!”, iar orbul a căzut cu hainele lui zdrențoase în praful drumului. Acolo trebuie să fi fost o creștină drăguță care credea în Domnul Isus. Ea nu a putut suporta să vadă cum era împins bietul orb. Slujitorii lui Hristos sunt întotdeauna buni. Astfel, femeia aceasta s-a dus probabil la Bartimeu și i-a zis:

„Te pot ajuta, domnule?”

„Da, doamnă. Te rog să-mi spui ce-i cu gălăgia aceasta.”

„O, ești străin aici?”

„Nu, aici am crescut”,
a răspuns orbul.

„Păi, Acesta este Isus din Nazaret, prorocul din Galileea.”

„Nu înțeleg.”

„Tu nu cunoști
Scripturile?”

„Ba da.”

„Deci, știi că Se va
ridica acest Isus din Nazaret, Prorocul despre care a vorbit Moise și va trece
pe aici. Acesta este El.”

Atunci Bartimeu s-a
gândit: „El este prea departe ca să mă audă între atâția oameni. Dar dacă este
Dumnezeu, dacă este Fiul lui David, încă pot să-L ating.” Apoi, a căzut în
genunchi și a strigat: „O, Dumnezeule, ascultă-mă! Tu, Fiul lui David, ai milă
de mine!”

El nu l-a auzit cu
urechile firești, dar credința acelu orb l-a oprit pe Isus. Mi-ar plăcea să
predic odată despre aceasta. Și Isus a stat pe loc, așa-i?

A stat pe loc. ce era
aceasta? Credința orbului l-a oprit și l-a adus la el. O, ce adunare de
mărturii! Atunci trebuie să se fi uitat în jur și au văzut că era târziu, așa
că au zis: „Fraților, mai bine să tragem la țărni!” și au început să vâslească
din nou.

Și știți ceva? Diavolul
s-a uitat peste deal, i-a văzut și a zis: Iată că au plecat singuri, fără El,
așa că acesta este momentul potrivit pentru mine!”

Eu spun aceasta cu dragoste, fraților! Mă întreb dacă nu este aceeași situație și în seara aceasta. De când a început trezirea, biserica a prosperat, am ridicat clădiri noi, am făcut programe mari, am făcut tot ce era mare și am început să concurăm cu luteranii, cu metodiștii și cu catolicii, și să câștigăm tot mai mulți membri. Dar mă întreb dacă nu cumva în avântul programelor noastre nu am mers mai departe fără El?

Ei erau atât de entuziasmați, dar s-au dus fără El și atunci este ocazia diavolului să se ia de om. Astfel, a venit în jos cu toată puterea și a spus: „Sunt fără El, așa că am să-i scufund în mare!” Și a început să sufle peste ei.

A început să sufle din nou: „Zilele minunilor au trecut. Totul este numai niște emoții, este numai fanaticism, este aceasta și cealaltă.”, așa că micuța barcă a început să se clatine foarte tare, vâslele s-au rupt, catargul s-a rupt și se părea că nu mai exista nici o șansă să fie salvați.

Dar știți ceva? Știți ce a făcut El când i-a trimis departe? A urcat pe cel mai înalt munte de acolo. Cu cât urci mai sus cu atât vezi mai bine, așa că a urcat sus pe munte ca să-i poată observa.

Când a murit la Calvar, i-a însărcinat pe ucenicii Lui să meargă în toată lumea și *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.”* El a urcat pe Calvar să treacă de soare, de lună și de stele, a trecut de Calea Lactee și s-a dus până a trecut de ceruri. Biblia spune că El stă deasupra cerurilor și privește în jos la cer. El a ajuns acolo, așa că poate să vadă întregul Univers. Privirea Lui vede și o vrabie, deci știu că El veghează și în seara aceasta.

Nu contează cât suntem de îngrijorați, câte vâsle sunt rupte, câte șanse au mai rămas, pentru că El veghează: „*Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.*” (Evrei 13.5).

În acel timp de criză, când trezirea era gata, când barca era clătinită și nu mai era nici o șansă, iată-L venind la ei umblând pe mare. Ciudat... să umbli pe apă. Dar iată că ei s-au temut de Singurul care putea să-i ajute. Părea înfricoșător, părea o nălucă, iar ei au început să strige de frică.

La fel este și astăzi.

Singurul lucru care ne poate salva este Biblia, făgăduința lui Dumnezeu, Duhul Sfânt cu noi. Părea înfricoșător pentru oameni, așa că strigau de frică, dar atunci au auzit un Glas dulce și calm care le-a spus: „*Nu vă temeți, Eu sunt.*”

Cred că dacă ar putea păși în seara aceasta în adunarea de aici și ar face minunile Lui, voi v-ați mira de ceea ce se petrece... și ați zice: „Cine face aceasta? Ce fel de truc este acesta? Este telepatie? Ce este?”

Dar El v-ar spune: „Nu vă temeți, ci bucurați-vă pentru că Eu sunt!”, împlinind ceea ce a făgăduit că va face. Însă ei s-au temut și s-au înspăimântat chiar de lucrul care îi putea ajuta.

Astăzi este la fel. Ei se tem să-L apuce pe Duhul Sfânt; se tem să creadă Mesajul lui Dumnezeu, se tem să-L creadă pe Duhul Sfânt când Îl văd lucrând printre ei și spun: „Nu știu dacă este pentru mine sau nu!” Este pentru oricine vrea. Vindecarea este pentru toți. Mântuirea este pentru oricine vrea să vină, pentru oricine.

„Nu vă temeți, Eu

sunt!” Este Hristos. El nu este mort, ci trăiește de-a pururi și are cheile morții și ale iadului. Nimic nu ne poate face rău, credeți aceasta? Dumnezeu rămâne Dumnezeu. dacă El a fost Dumnezeu, rămâne Dumnezeu. credeți aceasta? Amin.

În fiecare seară v-am

ținut foarte târziu, dar astăzi nu voi mai face aceasta. Câți de aici nu au număr de rugăciune și nu mă cunosc sau știu că nu-i cunosc, și vor să spună: „Eu cred că Mesajul că Isus Hristos este în mijlocul nostru, este adevărat.” Ridicați mâna oriunde sunteți.

Fie ca Dumnezeul

cerurilor să vină și să umble pe marea agitată când vă întrebați: „Cum voi obține un număr de rugăciune? Cum se va ruga pentru mine?”

Eu pot să mă rog pentru

voi și pot să-mi pun mâinile și frații să se roage. Noi suntem oameni, dar nu oamenii trebuie să fie atinși. Noi suntem niște oameni care simt cu voi, dar Cel pe care trebuie să-L atingeți este El. pe El trebuie să-L atingeți! Iar dacă cineva a putut să-L atingă pe El, cu siguranță poți s-o faci și tu, pentru că El poate fi atins.

Biblia spune că El este

Același ieri, azi și în veci; că El este Marele Preot care poate fi atins chiar acum prin simțirea neputințelor noastre. Ei bine, dacă El este Același Mare Preot, trebuie să lucreze la fel ca în zilele acelea când a fost atins de cineva prin credință.

În ziua aceea când a

fost atins de femeia cu scurgerea de sânge, mulți s-au apropiat de El și L-au îmbrățișat zicând: „Rabi, ne bucurăm să Te vedem!” și așa mai departe, și

totuși, El S-a oprit și a spus: „*Cineva M-a atins.*”

Atunci, Petru L-a

muștră zicând: „Învățătorule, cum poți să întrebi cine Te-a atins când toți au brațele întinse spre Tine?”

„Da,” a răspuns El,

„dar aceasta a fost o altfel de atingere pentru că am slăbit, din Mine a ieșit o putere.” Apoi, S-a uitat prin mulțime și a găsit-o pe femeia aceea. Ce i-a spus despre scurgerea ei de sânge? „*Credința ta te-a mântuit.*”, iar dacă Acesta a fost Isus ieri, El trebuie să fie Același și astăzi.

Vreau să-ți spun ceva,

frate și soră. Tu nu Îl vei vedea pe Isus în trup până când nu va veni după Biserica Lui, dar tot ce era Dumnezeu a fost turnat în Isus și tot ce era Isus, a turnat în Biserică. El este Același, El este în Biserică, în credincioși.

Așa cum am spus și

aseară, dacă ar veni aici un om cu urme de cuie în mâini și cu urme de spini pe cap, acela ar putea fi un înșelător, dar când vedeți Viața lui Isus Însuși producând... El a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă mai multe, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*”

Oamenii cred că cei ce

dețin aceste daruri, predicatorii, trebuie să fie oameni mari, preoți, învățați. Eu l-am primit pe primul și am citit în istorie că Dumnezeu a folosit așa ceva. El mi-a spus unde este și ce s-a întâmplat. Vedeți? Dumnezeu ia întotdeauna pe un nimeni ca să-Și arate slava Lui în nimic.

Priviți ce a ales El ca

să Se manifeste pe Sine: pescari, oameni necărturari și neștiutori. Poate îmi

veți spune despre Pavel. Pavel a spus că a trebuit să uite tot ce a știut ca să-L cunoască pe Hristos. El le-a spus corintenilor: *„Eu nu am venit la voi cu cuvinte meșteșugite și cu învățătură înaltă, ca și cei educați, pentru ca credința voastră să nu fie zidită pe așa ceva. Ci am venit cu puterea Duhului, ca credința voastră să fie în Hristos, în Duhul.”* (1Corinteni 2.1-5 - parafrazare).

Dumnezeu ia oameni care doresc ca El să Se manifeste. Aceasta Îl face Dumnezeu. Nu este omul acela, ci este Dumnezeu care lucrează prin cineva care nu înseamnă nimic și dovedește că El este Dumnezeu. Dacă omul acela ar fi ceva, ai fi tentat să privești la el, dar dacă omul este un nimic, atunci Dumnezeu este totul. În cazul acesta nu poate fi nimic altceva decât Dumnezeu împlinind făgăduința Sa. Noi știm aceasta.

Oprește-te puțin, prietene și scutură-ți memoria. Suflă jos praful de pe făgăduințele lui Dumnezeu ca să vezi că aceste lucruri au fost făgăduite pentru timpul din urmă. Acum, El Se arată printre oamenii Lui și în seara aceasta este aici, dar indiferent cât de mult mă unge pe mine, trebuie să vă ungă și pe voi fiindcă este credința voastră, nu a mea. Credința voastră face aceste lucruri, nu credința mea. Eu sunt doar un instrument și la fel ești și tu...

Dacă aceasta a lovit pe cineva cu număr de rugăciune, să știți că nu am vrut, dar aș vrea să vă spun ceva. Mulți de aici... nu văd pe niciunul din cei pe care i-am prezentat...

I-am omis pe fratele și sora Dauch care stau aici și care vin tocmai din Ohio. Dacă aș fi avut timp, aș fi adus și mărturia lor, cum un om de nouăzeci de ani a înfruntat toate lucrurile și ne-a urmat oriunde ne-am dus, pentru că a crezut. Dar înafară de fratele și sora Dauch mai sunt și fratele și sora Simpson.

Apoi, Sothmann și cei de acolo din spate, fratele Robertson. Nu știu numele președintelui, l-am auzit, dar nu îmi amintesc cum se numește.

Astăzi am mers cu fiul meu mai mic, Joseph, pe malul mării, iar acolo i-am zis: „Joseph, du-te și joacă-te pentru că eu merg puțin mai încolo.”

După ce m-am îndepărtat puțin, am zis: „Dumnezeule, poartă-i de grijă băiatului meu ca să nu intre în valuri”, apoi m-am dus să vorbesc cu El.

Mie nu-mi place să mă izolez, dar nu poți fi și un slujitor al lui Dumnezeu și un slujitor public. Nu poți merge la distracții și la alte lucruri de felul acesta, apoi să aștepti să... Tu trebuie să rămâi cu Dumnezeu ca să-i poți ajuta pe oameni.

Așadar, sunt aici ca să vă ajut. Eu nu am venit aici pentru popularitate, ci mă țin departe de aceasta fiindcă știu că nu sunt nimic. Nu am venit aici nici pentru bani. Cu siguranță, nu. Nu am venit nici pentru că nu am avut unde să merg, ci am venit pentru că așa m-am simțit călăuzit. Am peste șase sute de invitații peste ocean, de la oamenii de afaceri creștini care au rezervat locuri, au plătit săli și de toate. Eu nu trebuie să am bani, pentru că oriunde merg plătesc ei. Oamenii de afaceri mă trimit în unele locuri și plătesc treizeci sau patruzeci de mii de dolari pe an pentru aceasta. Deci eu nu trebuie să am nici un penny.

Am fost și în locuri unde erau cinci sau șase oameni și am stat acolo până când mi-a spus El să plec. Vedeți? Eu nu am nici un fel de obligații, decât pentru Dumnezeu. Apoi Îl întreb: „Tată, ce fac aici? Pentru ce mă vrei aici?”

Isus S-a dus în Sihar, deși era în drum spre Ierihon. De ce? Pentru că Tatăl L-a trimis acolo. Și ce

s-a întâmplat mai departe? A venit o femeie și El a stat de vorbă cu ea. A aflat ce probleme avea și întreaga cetate a crezut în El.

În seara aceasta El este aici. Să credeți și să nu vă îndoiti. Să credeți în inima voastră că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, că a înviat din morți și S-a suit la cer după ce a fost prigonit, răstignit de Pilat din Pont și îngropat. El a stat trei zile în mormânt, dar apoi a înviat, S-a suit la cer și în seara aceasta stă la dreapta Majestății lui Dumnezeu. El este Marele Preot viu de-a pururi ca să facă mijlociri pe baza mărturisirilor noastre, Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre, Același ieri, azi și în veci, cu făgăduința că lucrurile pe care le-a făcut El, vor fi făcute din nou prin biserică.

După ce lăcusta și omida romană au mâncat Pomul Mireasă, El a făgăduit că în timpul din urmă îl va restitui. El a fost Pomul, Pomul Vieții din grădina Eden, iar femeia a fost pomul morții, a pervertirii. Aceasta le face pe femei să se poarte așa cum o fac astăzi. Totul a fost un act de pervertire, de denaturare. Este greu să vii împotriva, dar trebuie s-o faci. Cineva trebuie s-o spună. Sigur că ești mai popular dacă nu spui nimic, dar cine să spună? Cineva trebuie s-o facă pentru că Dumnezeu... și ei vor fi răspunzători în ziua judecății. Dacă aud și nu iau seama, aceasta este în dreptul lor, de aceea, dacă auzi, păsește înăuntru.

Fie ca Duhul Sfânt pe care Îl reprezintă în seara aceasta printre mădulele Trupului lui Hristos, să înlăture toată teama și îndoiala de la voi. Fie ca El să vină în seara aceasta jos, așa cum a făcut-o atunci pe mare și să spună: „Nu vă temeți, Eu sunt Același ieri, azi și în veci.”

Ce potrivit a fost

semnul acela! Nu am știut că a fost aici până aseară, dar ei L-au tipărit aici sus că este Același ieri, azi și în veci. Să credeți din toată inima.

Acum vreau să vă spun ceva. Dacă El ar face cel puțin... o dată ar trebui să fie de-ajuns, dar de două ori, o dată sau de două ori în clădire... Noi nu suntem sub vreo magie neagră sau ceva, ci suntem aici sub luminile din sală. Totul se desfășoară aici în prezența lui Dumnezeu și cu Biblia lui Dumnezeu care mărturisește ce se va întâmpla. Pe aceasta se odihnește credința mea, pe ceea ce spune El. el a făgăduit și știu că o va face.

În seara când S-a arătat Îngerul acela care arăta ca o Lumină care se învârtea, mi-a spus: „Nu te teme! Acum se va împlini aceasta, apoi se va împlini cealaltă.” Mulți dintre voi își amintesc când a fost prorocit.

Iată-L, este aici! Vă spun adevărul. Hristos este aici, iar voi sunteți deja vindecați, fiecare dintre voi. Toți sunteți salvați, dar trebuie să acceptați ca să vi se întâmple. Trebuie să credeți și s-o luați pentru voi: „Aceasta este pentru mine.” Prețul este plătit, deci trebuie doar să crezi.

Dacă El o va face, vreți să spuneți: „Prin harul lui Dumnezeu și cu ajutorul Lui, în seara aceasta voi accepta și salvarea și mântuirea.”

Ridicați mâna și spuneți: „Dumnezeule, spun aceasta din toată inima. O voi face.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Se pare că procentul este sută la sută. „Da, o voi face.” Acum

aveți dificultăți. Știu că aveți, dar și eu lupt din greu cu ele. Să nu vă faceți griji, pentru că Dumnezeu vă va răsplăti. A făcut-o întotdeauna.

Nu cu mult timp în urmă a venit în adunare un individ care era angajat la armată și se ocupa de hipnoză. Vă amintiți adunarea aceea.

El stătea acolo, iar eu am simțit un duh străin ciudat care venea de undeva. Am încercat să-l ignor fiindcă s-au făcut multe lucruri rele. Nu am spus nimic și am continuat, dar el a continuat să facă aceasta. Omul acela îi făcea pe camarazii din armată să latre ca și câinii și să alerge...

Atunci m-a luat Duhul

Sfânt și eu nu am putut să mă împotrivesc, ci am spus: „Fiu al dracului, de ce ai venit să întrerupi adunarea Domnului? Dumnezeu se va ocupa de tine!” Din clipa aceea el este paralizat. A scris și a trimis scrisori după scrisori și a spus una și alta, dar eu i-am răspuns: „Domnule, eu nu am și nu am avut niciodată vreun amestec în toate acestea. Tot ce pot să-ți spun este să te pocăiești. Este între tine și Dumnezeu.”

Acum,

iau sub controlul Duhului Sfânt, a cărui ungere este peste mine, orice duh de aici, în Numele lui Isus Hristos. Fie ca Lumina lui Dumnezeu să strălucească și să se adeverească indiferent ce spun eu. Eu pot să mint pentru că sunt om, dar Dumnezeu nu poate minți pentru că a promis aceasta.

Rămâneți

în rugăciune și spuneți: „Doamne Isuse, omul acesta nu mă cunoaște, dar Tu ai spus că ne vei trimite... Sunt aici seară de seară și am cercetat Scripturile. Este Adevărul absolut. Acesta este ultimul semn pe care îl vom primi de la Dumnezeu până va cădea focul, așa cum a fost în Sodoma... Acesta este ultimul

lucru, ultimul semn.” Acesta este Adevărul. Notați cuvintele mele în cartea voastră și veți vedea că acesta este adevărul.

Priviți

ce s-a spus în anul 1946 despre întoarcerea lui Billy Graham și a celorlalți, trezirea și ce se va întâmpla. Totul este întocmai.

Stați

liniștiți. Fiecare dintre voi sunteți un duh, iar când vă mișcați... Dacă nu ați fi duhuri, ați fi morți. Duhul care motivează viața voastră, pulsația din fiecare duh, este exact ceea ce spunea Isus când a văzut fariseii, a știut ce gândeau în inimile lor și le-a spus. Ei credeau că El era Beelzebul, dar femeia aceea L-a crezut. Ambele categorii sunt întotdeauna împreună.

Aici,

în dreapta mea este o femeie care se roagă pentru că are o tumoare la spate. Ai număr de rugăciune? Nu ai, dar nici nu-ți trebuie. Ne cunoaștem cumva? Nu ne cunoaștem. Ridică mâna astfel încât să te poată vedea oamenii. Aceasta este problema ta? În ordine. Crede-L pe Dumnezeu și lucrul acela va pleca de la tine. Amin.

Dumnezeu

știe că nu o cunosc pe femeie, nu am văzut-o niciodată.

Iată,

aici este o femeie cu rochie verzuie. Stă cu capul plecat și se roagă pentru că are probleme la rinichi. Soră, dacă crezi din toată inima, Dumnezeu te va vindeca de această boală. Crezi? Ai număr de rugăciune? Nu? Nici nu ai nevoie. Problema pe care ai avut-o la rinichi te-a părăsit.

Provoc

pe orice necredincios să spună de ce s-a atins femeia aceasta. Ea nu s-a atins de mine, ci s-a atins de Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre, iar dacă credeți din toată inima... Amin.

Acum

începe să se miște peste tot, iar întunericul a început să dea înapoi. Cu un minut în urmă, a fost foarte întuneric aici, dar acum dă înapoi.

Aici,

în fața mea, stă o femeie care suferă de alergii. Eu nu te cunosc, doamnă, dar suferi de alergii, este adevărat? Crezi că Dumnezeu știe cine ești? Dacă îți voi spune numele așa cum i-a spus Isus numele lui Simon Petru, vei crede că sunt slujitorul Lui? Da? Doamnă Holt, crede din toată inima și poți merge acasă vindecată.

Credeți?

Priviți! Puteți vedea Lumina aceea? Aici în spate este un om care se uită la mine. El se roagă pentru soția lui. Da, domnule, tu ești. Ai număr de rugăciune? Nu ai. Ridică-te în picioare.

Dacă

nu se face ceva pentru soția ta, va muri pentru că suferă de cancer. Așa este. Tu nu ești de aici, ci vii dintr-un oraș de departe, din Fresno. Așa este. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Te va ajuta să crezi? Domule Matthew, crede din toată inima și du-te acasă.

Îl

provoc pe orice necredincios să-mi spună cum se poate face aceasta, înafară de puterea Atotputernicului Dumnezeu. Credeți aceasta? Nu vă temeți. Acesta este Hristos, exact cum a spus. Acum credeți? Vă încredințez lui Hristos care este prezent aici. Dacă veți crede din toată inima și îl veți accepta, puteți fi vindecați. Sunteți vindecați chiar acum.

Câți

credeți din toată inima... pentru mântuire, pentru vindecare, pentru ființa voastră și veți crede în Dumnezeu pentru tot restul vieții voastre? Îl veți accepta chiar acum? Prezența Lui... El este Singurul care vă poate ajuta. Credeți, ridicați-vă în picioare și spuneți: „Mă ridic și cred în Numele lui Isus Hristos.” Toți cei care cred, să se ridice în picioare.

Puneți-vă

mâinile unul peste celălalt. Biblia spune că *„aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* Dacă ești un credincios, Biblia spune că *„aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* Este respectarea poruncii lui Dumnezeu, exact ca în cazul pocăinței și a botezului.

Acum

rugați-vă unul pentru altul așa cum o faceți în biserica voastră. Rugați-vă unul pentru altul în timp ce eu mă rog pentru cei de pe platformă.

Tatăl

nostru ceresc, am făcut toate acestea la porunca Ta. Am făcut așa cum ai spus Tu, de aceea, Te rog, Tată ceresc, să onorezi rugăciunile acestor oameni, credința și eforturile lor, în Numele lui Isus Hristos.

Satan,

ai pierdut bătălia! Ești înfrânt! Ieși afară din acești oameni! Părăsește-i și ieși afară din ei, în Numele lui Isus Hristos, astfel ca fiecare să fie vindecat! Amin!

-

Amin -